

กฎหมายปฏิรูปสถานประกอบการดูแลผู้สูงอายุ (The Nursing Home Reform Act)

ประเทศสหรัฐอเมริกา

ภรภัทร ปัญญวานิช*

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของประชากรโลกเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วง ๓-๔ ทศวรรษที่ผ่านมา จากอัตราการเกิดที่ลดต่ำลงและความเจริญก้าวหน้าทางการแพทย์และสาธารณสุขทำให้ในปัจจุบันประชากรผู้สูงอายุมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จากข้อมูลเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้ระบุไว้ว่า ประชากรโลกที่มีอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ ๑๒ จากจำนวนประชากรโลกทั้งหมด ๗,๑๐๐ ล้านคน แต่ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ โลกได้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทั้งในเรื่องของวัฒนธรรม เศรษฐกิจและสังคม ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ต้องออกไปทำงานนอกบ้านหรือออกไปทำงานในเมืองใหญ่เพื่อหารายได้เลี้ยงครอบครัวให้เพียงพอ ทำให้ไม่มีโอกาสและเวลาในการดูแลผู้สูงอายุที่อยู่ในบ้าน สำหรับบางรายก็อาจถูกทิ้งให้อยู่บ้านเพียงลำพัง ทำให้มีความเสี่ยงที่จะเกิดอุบัติเหตุตามมา ดังนั้น หลายครอบครัวจึงเลือกที่จะส่งตัวผู้สูงอายุไปอาศัยอยู่ในสถานประกอบการดูแลผู้สูงอายุ เพื่อความปลอดภัยและเป็นการลดภาระของครอบครัว^๑

เพื่อให้มั่นใจว่าผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในสถานประกอบการดูแลผู้สูงอายุหรือ ณ ที่นี้จะเรียกว่า “สถานดูแลผู้สูงอายุ” จะได้รับการดูแลที่ดีที่สุด จึงมีการออกกฎหมายปฏิรูปสถานประกอบการดูแลผู้สูงอายุ (The Nursing Home Reform Act: NHRA) ซึ่งมีวัตถุประสงค์ดูแลสุขภาพและพลาณามัยของผู้สูงอายุในสหรัฐอเมริกาที่อาศัยอยู่ในสถานดูแลผู้สูงอายุโดยรับประกันถึงคุณภาพการให้บริการที่ได้มาตรฐานและคำนึงถึงสิทธิของผู้สูงอายุที่อยู่ในความดูแลให้เป็นไปตามกฎหมาย ซึ่งกฎหมาย NHRA ได้มุ่งเน้นในการกำหนดแนวทางปฏิบัติและการดำเนินงานให้

* บทความนี้เผยแพร่เมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๖๖ สรุปลงมาจากบทความ The Nursing Home Reform Act โดย The Meyer Law Firm เผยแพร่เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๘ เข้าถึงต้นฉบับได้ที่ <https://www.nursinghomeabuseguide.org/legal/nursing-home-reform-act>

** บุคลากรจัดทำฐานข้อมูลกฎหมาย ฝ่ายค้นคว้าและเปรียบเทียบกฎหมาย กองกฎหมายต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๑ จรรยาวัชร์ พันธ์เยี่ยม, “คุณภาพชีวิตและความต้องการของผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์คนชรา จังหวัดนครปฐม,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน มหาวิทยาลัยศิลปากร ,๒๕๕๗).

ถูกต้องให้แก่สถานดูแลผู้สูงอายุและแนวปฏิบัติเหล่านี้ก็เป็นหลักเกณฑ์ขั้นพื้นฐานที่สถานดูแลผู้สูงอายุควรที่จะปฏิบัติตามให้ได้ทั้งหมด ยิ่งไปกว่านั้นกฎหมาย NHRA ยังให้สิทธิแก่สถานดูแลผู้สูงอายุปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และแนวปฏิบัติทั้งหมดตามกฎหมายให้ได้รับเงินทุนเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาการดูแลผู้สูงอายุให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุที่อยู่อาศัยในสถานดูแลผู้สูงอายุจะได้รับการปฏิบัติอย่างเหมาะสม

ที่มาและความสำคัญ

ย้อนกลับไปในปี ค.ศ. ๑๙๘๖ สถาบันการแพทย์ตามคำสั่งของสภาองเกรส ได้ทำการประเมินการดูแลที่ผู้สูงอายุในสถานดูแลผู้สูงอายุได้รับ ผลจากการประเมินนี้ทำให้ทราบว่าสถานดูแลผู้สูงอายุหลายแห่งมีปัญหาอย่างรุนแรงและปัญหาเหล่านั้นนำไปสู่การดูแลผู้สูงอายุที่ไม่ทั่วถึงรวมถึงการละเลยต่อผู้สูงอายุที่เจ็บป่วย นั่นจึงทำให้สถาบันแพทยศาสตร์เสนอการปฏิรูปสถานประกอบการดูแลผู้สูงอายุและเกิดเป็นกฎหมายปฏิรูปสถานประกอบการดูแลผู้สูงอายุหรือ NHRA ขึ้นครั้งแรกในปี ค.ศ. ๑๙๘๗

สิทธิตามกฎหมายปฏิรูปสถานประกอบการดูแลผู้สูงอายุ

กฎหมาย NHRA มีการกำหนดสิทธิของผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในสถานดูแลผู้สูงอายุไว้หลายประการ เพื่อให้ผู้สูงอายุทุกคนได้รับการดูแลที่เหมาะสมทั้งในด้านบริการทางการแพทย์ ด้านสิทธิความเป็นส่วนตัว ด้านปัจเจกบุคคล ซึ่งเป็นการสร้างความเชื่อมั่นว่าผู้สูงอายุทุกคนจะได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างเหมาะสมและปราศจากการถูกละเมิดสิทธิหรือการละเลย

สิทธิของผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในสถานดูแลผู้สูงอายุตามกฎหมาย NHRA ครอบคลุมประเด็นดังต่อไปนี้

- สิทธิความเป็นส่วนตัวในสถานพยาบาล
- ที่พักอาศัยที่เหมาะสมและครอบคลุมความต้องการของผู้สูงอายุทั้งด้านร่างกาย จิตใจและสังคม
- การติดต่อสื่อสารได้อย่างอิสระทั้งกับผู้อาศัยอยู่ในสถานพยาบาลและบุคคลภายนอก
- การปฏิบัติต่อผู้สูงอายุทุกคนอย่างเท่าเทียมในการรักษา
- เสรีภาพที่จะไม่ถูกทำร้ายหรือละเมิดสิทธิรวมถึงการละเลยหรือทอดทิ้ง

- ผู้สูงอายุสามารถตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง
- ผู้สูงอายุสามารถแจ้งปัญหาหรือขอความช่วยเหลือได้
- ความเป็นอิสระจากการถูกพันนาการ
- เสรีภาพในการใช้เวลาร่วมกับครอบครัวหรือกลุ่มคนในสังคมภายในสถานดูแลผู้สูงอายุ
- การมีส่วนร่วมในแผนการดูแลสุขภาพของตนเองและแผนการรักษากรณีเจ็บป่วย

นอกจากสิทธิส่วนบุคคลตามกฎหมายแล้ว กฎหมาย NHRA ยังครอบคลุมไปถึงการจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมสำหรับบริการเฉพาะด้านเพื่อรองรับการดูแลผู้สูงอายุอีกด้วย

ที่มา: <https://www.nursinghomeabuseguide.org/legal/nursing-home-reform-act>

มาตรฐานการให้บริการของสถานพยาบาล

กฎหมาย NHRA กำหนดให้สถานดูแลผู้สูงอายุทุกแห่งต้องเป็นไปตามมาตรฐานการดูแลผู้สูงอายุตามที่กล่าวมาข้างต้น รวมถึงการจัดให้มีบริการตามความต้องการของผู้สูงอายุ เช่น การฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายและสวัสดิการด้านสังคมอื่น ๆ นอกจากนี้ควรมีการจัดเตรียมอาหารและยาที่จำเป็นสำหรับผู้สูงอายุ การตรวจสุขภาพจากผู้เชี่ยวชาญ แผนการดูแลที่ครอบคลุมความต้องการของผู้สูงอายุและจัดให้มีนักสังคมสงเคราะห์สำหรับสถานดูแลผู้สูงอายุขนาดใหญ่ที่มีผู้สูงอายุอาศัยอยู่มากกว่า ๑๒๐ คน

กฎหมายปฏิรูปสถานประกอบการดูแลผู้สูงอายุ

ตามกฎหมาย NHRA สถานดูแลผู้สูงอายุทุกแห่งจะต้องมีใบรับรองมาตรฐานด้านต่าง ๆ ที่เหมาะสมและหน่วยงานของรัฐสามารถเข้าตรวจสอบและสอบถามผู้รับบริการภายในโดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า ซึ่งการเข้าตรวจสอบโดยไม่แจ้งล่วงหน้าจะเกิดขึ้นในเวลาใดก็ได้ แต่จะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ เดือนสำหรับสถานดูแลผู้สูงอายุแต่ละแห่งและจะต้องมีการประเมินคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่อยู่อาศัยในสถานดูแลผู้สูงอายุ นอกจากนี้ยังต้องมีการตรวจสอบข้อร้องเรียนจากผู้สูงอายุ (ถ้ามี) อีกด้วย

กรณีมีสถานดูแลผู้สูงอายุที่ละเมิดกฎหมายใด ๆ ตามกฎหมาย NHRA การจัดการกับสถานประกอบการเหล่านั้นจะแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับประเภทหรือลักษณะของพฤติกรรมที่เป็นการละเมิดกฎหมายดังกล่าว หากการละเมิดนั้นเป็นอันตรายต่อการดูแลผู้สูงอายุและเป็นการละเมิดสิทธิของผู้สูงอายุ บทลงโทษอาจหนักกว่ากรณีอื่น ๆ สำหรับค่าชดเชยจากการละเมิดที่สถานดูแลผู้สูงอายุต้องรับผิดชอบนั้นมิได้หลายรูปแบบ เช่น การปฏิเสธการชำระค่าบริการให้แก่สถานดูแลผู้สูงอายุนั้น ๆ การชำระค่าชดเชยเป็นตัวเงิน การกระทำการหรืองดเว้นกระทำการบางอย่างชั่วคราว ฯลฯ โดยกฎหมายปฏิรูปสถานประกอบการดูแลผู้สูงอายุได้ออกแบบมาเพื่อให้แน่ใจว่าผู้สูงอายุจะมีคุณภาพชีวิตที่ดีในสถานประกอบการดูแลผู้สูงอายุ นั่นจึงทำให้กฎหมายนี้มีความเข้มงวดสูงมาก
